

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Cæcutientibus in via perfectionis, lux perfecta Christus patiens.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

48

D O M I N I C A

Q V I N Q V A G E S I M Æ .

DE CÆCO ILLUMINATO A CHRISTO
DOMINO, POST COLLOQUIUM DE SUA
PASSIONE HABITUM CUM DISCIPULIS.

Domine ut videam. Luc. 8.

VERITAS PRACTICA.

Cæcutientibus in via perfectionis, lux perfecta Christus patiens.

RATIO EST, Quia cæcutientes in via perfectionis illi sunt, qui ignorant, aut qui se scire dissimulant, quid in triplici gradu vel statu perfectionis sit agendum.

Sed, his ignavis lux tam perfecta Christus est patiens, ut inde non modo illustrentur intellectu ad cognoscendum, sed etiam accendantur affectu ad volendum.

Ergo cæcutientibus in via perfectionis, lux perfecta Christus patiens: ac proinde tam diligenter unicuique considerandus est, quam vehementer velit non cæcutire, nec errare in via perfectionis.

I. PUNCTUM.

SSVMPSIT Iesus duodecim, & ait illis: Ecce ascendimus Ierosolymam, & consummabuntur omnia qua scripta sunt per Prophetas de filio hominis: tradetur enim gentibus, & illudetur, & flagellabitur, & consuetur: & postquam flagellaverint, occident eum: & tertia die resurget. Et ipsi nihil horum intellexerunt, & erat verbum istud absconditum ab eis, & non intelligebant, qua dicebantur.

Factum est autem, cum appropinquaret Iericho, cæcus quidam sedebat secus viam mendicans. Vide quæ plura narrantur de hoc cæco illuminato à Christo Domino. Tum expende quam aptè duo ista concurrant: Colloquium

Christi de passione sua: & illuminatio Cæci sedentis in via. Sic enim apertè innuitur, quod habet proposita veritas, *Cæcutientibus in via perfectionis, lux perfecta Christus est patiens.* Quod certè est plurimà consideratione dignissimum; nam de triplici statu hominum seu de triplici gradu viæ, quæ spectatur in progressu perfectionis hic agitur; quandoquidem illi non aliter cæcutiunt in via perfectionis, quàm quod ignorant, aut se scire dissimulant, quid sibi sit agendum in unoquoque gradu.

Hic ergo primò quod sæpe alias audivisti, *S. 15. 2. 2.* ad mentem revoca, tres esse status hominum, *9. 24. 23.* qui ad perfectionem tendant, nempe Inchoantium, Proficientium, & Perfectorum: seu quod eodem recidit, triplicem esse perfectionis viam ac vitam, nempe Purgativam, Illuminativam, & Unitivam.

Deinde verò accuratè considera, quòd status Incipientium seu Via Purgativa in eo maximè siltat, ut grave peccati odium concipiatur, & ab eo se se purget integerrimè quisquis seridè velit incipere. Status autem Proficientium seu Vita illuminativa in eo sit, quòd proficiens virtutem sic æstimet, ut unicum suum bonum, quo ad summum bonum tendit, sitque totus in ea excolenda, de Virtute in Virtutem progrediendo per singulos vitæ actus. Status denique Perfectorum, seu Vita unitiva id exigat, ut nò modo spectetur, quid ex necessitate, vel obligatione sit agendum; sed ultra voluntariè, libenter, ultro, & ferventer quidquid perfectius & ex perfectioni motivo fieri potest, fiat cumulatè & constantè usque ad mortem. *Vt abundetis magis.* *1. Thess. 4.*

Quibus ita perpensis, jam illud facile est capere, quod prima Propositione dicitur, *Cæcutientes in via perfectionis illos esse, qui ignorant*

ignorant aut qui scire dissimulant, quid in unoquoque viae gradu sit agendum. Nesciunt videlicet aut minimè curant gravitatem peccati, sicut scire & curare oporteret Incipientes, & viam incedentes purgativam. Virtuti pretium non illud ponunt, quale agnoscunt ponendum Proficientes in via, quam terunt, illuminativa. Nec debitum denique Perfectioni studium adhibent, ut quæ sit vita unitiva, non capiunt. Hoc est cæcutire, hoc est ignorare eâ cæcitate & ignorantia, quam Scripturæ passim arguunt in iis præcipuè, qui se divino cultui mancipant; *Quis cæcus nisi servus meus? Quis cæcus nisi servus Domini? Qui vides multa, nonne custodies? AVDI popule stulte, qui non habes cor, qui habentes oculos non videtis; & aures, & non auditis. ET nescis, quia tu es cæcus & nudus.* Hæc est tua fortè duplicata cæcitas, cæcum esse, & nescire, nec clamare, *Domine ut videam.*

If. 42.
Itr. 5.
Apoc. 3.

II. P U N C T U M.

SED his ignaris lux tam perfecta Christus est patiens, ut inde non modò illustrentur intellectu ad cognoscendum, sed etiam accendantur affectu ad volendum.

Primò quidem pro vita purgativa, de gravitate peccati, quid sit cogitandum nullibi melius discas, quam in Christo patiente. Ecce enim vel pro uno mortali peccato in rigore justitiæ expiando, oportet unicum Dei filium, tam indigna pati! Propter scelus populi mei percussit eum. Agnosce, inquit sanctus Bernardus, quam gravia sint vulnera peccatorum, pro quibus necesse fuit Christum Dominum vulnerari! Sed quod magis stupendum, licet extrema sint illa, quæ passus est, longè se tamen magis pati queritur & deplorat ex uno solo peccato, quam ex suis quantumcumque atrocibus pœnis. Vide infra in die pasceves ubi hæc Veritas fusiissimè pertractatur, quæ in hæc modò pauca, sic posset contrahi. Certè cum in mortali corpore pateretur, libens volensq; pro patris gloria & nostra salute patiebatur: at modò cum per peccatum offenditur, simul ab uno peccatore omnia renovantur illi tormenta, quæ nullo modo potest velle. Simul proditur & negatur: simul conspuitur & alapis cæditur: simul accusatur & condemnatur: simul creaturæ comparatur & postponitur, simul illudicitur, crucifigitur & moritur.

Haynesvæ Pars 2.

Sanè moritur nobis, si à nostra anima separatur, L. de fuga inquit sanctus Ambrosius, & rursus Idem, seculi c. 2. ac sancti Augustinus & Bernardus, prout infra dicto loco referuntur, conformiter his memorandis Apostoli verbis: Rursum crucifigentes sibi metipsum Filium Dei, & ostentus habentes.

Atque hinc duplex ratio, cur de culpa magis doleat, quam de pœna: Primò, quia culpa est offensa Dei, Deum autem, qui ostenditur, magis amat Christus, quam suum corpus, quod lædebat. Deinde cum læderetur in corpore, se tantum lædi videbat ut hominem; si enim cognovissent, nunquam Dominum gloria crucifixissent: at peccato sic læditur, prout jam à peccatore cognoscitur, nempe Deus & Dominus gloriæ, quem toties sic offendit, ut dictum est, quoties peccat. O quoties his præsertim diebus, & quam dolendum!

SECUNDO, pro statu proficientium in virtute. Quid videbis in Christo patiente nisi virtutes? & ubinam illas apertius videbis, quam in Christo patiente? Percurre stationes universas, ubi dum pateretur, tantisper stetit, sive in orto, sive apud pontifices, sive coram Pilato & Herode, sive in Calvaria & in Crucce, sic ubique virtus relucet, ut nihil præter virtutem appareat. Nullæ illic divitiæ, nullæ facultates, nulli favores, nihil eorum planè, quæ suis mundus offert, aut quæ cupiditas naturalis desiderat, sed omnia potius illis opposita, plagæ, cruciatus, opprobria, in quibus constanter ferendis totus est, & in eo totæ virtutes. Hæc est supereminens magnitudo virtutis eius, hæc operatio potentia virtutis eius, de qua sanctus Apostolus.

Revolve etiam septem postrema eius Verba, & ex unoquoque prominentem intucere Virtutem contra unumquodque ex septem vitiis capitalibus. *Pater dimitte illis, nesciunt quid faciunt,* Mansuetudo est cōtra iram. *Hodie mecum eris in paradiso;* Charitas est contra invidiā. *Ecce filius tuus, ecce mater tua;* Illustrissima est Castitatis commendatio. *Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me?* admiranda prorsus Humilitas. *Sitio,* singularis Tēperātia, *Consummatum est:* Perfecta diligentia, quæ est accidiæ opposita. Habentur infra per totam hebdomadam de his Virtutibus Meditationes integræ: satis hic fuerit delibasse, ut videas quanta sit cæcitas mundi, qui pro una vanitate aut voluptate Virtutes omnes prodigit

If. 13.
Str. 3. de
Nativit.

Ephes. 2.

digit : quantaque sit in Christo patiente, hujus cæcitatæ illuminatio, cum Christus omnia sua tradat pro una Virtute exercenda & docenda. Sicut sol lucet in virtute sua.

Apo. 1.

TERTIO denique pro statu Perfectorum ; expende, quod non quilibet Virtutum actus à Domino patiente exerceantur, sed perfectiores, sublimiores, & longè plures, quàm ad nostram salutem viderentur esse necessarii, ut esset copiosa redemptio, & ut esset exemplar luculentissimum Virtutis non confringendæ intra fines & terminos strictæ cujusdam obligationis, sed ultra & ulterius extendendæ, quantum se quidem offert Gratia: Nam alioquin, *declinantes in obligationes adducet Dominus cum operantibus iniquitatem.*

Ps. 124.

Ephes. 3.

Hoc scilicet, quod vehementius orabat Apostolus, ut possitis comprehendere cum omnibus sanctis, quæ sit latitudo & longitudo, & sublimitas & profundum : scire etiam supereminentem scientia Charitatem Christi, ut impleamini in omnem plenitudinem Dei.

LATITUDO virtutis Christi patientis est, omne genus virtutum. LONGITUDO est continuatus & nunquam intermissus virtutis actus. SUBLIMITAS est pura Charitas seu obedientia Charitatis. PROFUNDUM est stupenda illa exinanitio, quæ se vult peccatorem & tanquam omnium peccatorum rerum exhibet pro peccatis immolandum. Possétne aliquid amplius ad perfectionis intelligentiam & amorem ejus excitandum desiderari? *Quid est, quod debuit ultra facere, & non fecit? Quid verò est, quod tu debuisti, & feceris?*

H. 5.

III. PUNCTUM.

CÆCVITIBVS igitur in via perfectionis *Is. 42.*
Lux perfecta Christus est patiens, cum sic unumquemque suo in statu illuminet & accendat, nullus ut jam ignorare possit, quid sit sibi præstandum, nec dubitare quin illud omni modo præstare teneatur. Sic per Prophetam ipse Dominus olim prædixerat : *Ducam cæcos in viam, quam nesciunt, & in semitis, quas ignoraverunt, ambulare faciam : ponam tenebras coram eis in lucem, & prava in recta : hæc verba feci eis, & non dereliqui eos.* Sed pavendum, quod sequitur : *Conversi sunt retrorsum.* Neque plura his addantur, sed hæc ferè cogita, tibi que toties retrorsum converso applica, & in viam lucis sic redi, ne retrò unquam respicias. *Ut filij lucis ambulate : fructus enim lucis est in omni bonitate & justitia, & veritate : probantes, quid sit beneplacitum Deo : & nolite communicare operibus infructuosis tenebrarum, magis autem arguite.*

Ephes. 5.

Luc. 11.
Ioan. 9.

Quod si te satis illuminatum putas : *Vide ne lumen, quod in te est, tenebræ sint : Et ne ex illis sis, quibus aiebat Dominus : si cæci essetis, non haberetis peccatum. Nunc verò dicitis, quia videmus : peccatum vestrum manet.* Id est, ut interpretatur sanctus Augustinus. Si vos agnosceretis ignorantes, & vos à me doceri velletis, non haberetis peccatum infidelitatis, tunc in me facile crederetis : sed cum vos satis doctos ex lege & Prophetis arbitremini, neque à me putetis esse docendos, idcirco peccatum vestræ infidelitatis manet. & perseverat in vobis. Sic planè multis doctrina est occasio gravioris peccati ; vel dum non faciunt, quod sciunt ; vel dum se satis scire putant, cum se tamen ignorent.

IN EADEM DOMINICA. SIVE IN SEQUENTIBVS FERIIS CONTRA IMPIETATEM TEMPORIS.

Gladium evaginaverunt peccatores, intenderunt arcum suum. Ps. 36:

VERITAS PRACTICA

Quibus armis impietas hoc tempore propugnatur, iisdem expugnatur.

VEL SIC

Quibus armis hoc tempore Pietas impugnatur, iisdem propugnatur.

RATIO EST, Quia triplex armorum genus est, quo pietas modo impugnatur : Nempe sic ferunt tempora : sic universim agit